Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 2003/6/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 28 ianuarie 2003

privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață)

(JO L 96, 12.4.2003, p. 16)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2008/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008	L 81	42	20.3.2008

▼B

DIRECTIVA 2003/6/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

din 28 ianuarie 2003

privind utilizările abuzive ale informaţiilor confidenţiale şi manipulările pieţei (abuzul de piaţă)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social ([2]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([4]),

întrucât:

(1) O piaţă unică autentică a serviciilor financiare este esenţială pentru creşterea economică şi crearea de locuri de muncă în cadrul Comunităţii.

(2) O piaţă financiară integrată şi eficientă presupune integritatea pieţei. Buna funcţionare a pieţelor de valori mobiliare şi încrederea publicului în aceste pieţe sunt premise indispensabile ale creşterii economice şi prosperităţii. Abuzul de piaţă dăunează integrităţii pieţelor financiare şi subminează încrederea publicului în valorile mobiliare şi instrumentele derivate.

(3) Comunicarea Comisiei din 11 mai 1999 intitulată „Punerea în aplicare a cadrului de acţiune pentru serviciile financiare: plan de acţiune” enumeră o serie de acţiuni necesare realizării pieţei unice a serviciilor financiare. Consiliul European de la Lisabona din aprilie 2000 a solicitat ca planul de acţiune să fie aplicat până în 2005. Consiliul subliniază necesitatea elaborării unei directive referitoare la combaterea manipulării pieţei.

(4) În şedinţa din 17 iulie 2000, Consiliul a instituit Comitetul înţelepţilor de reglementare a pieţelor europene de valori mobiliare. În raportul său final, comitetul a propus introducerea de noi tehnici legislative, bazate pe o abordare pe patru niveluri: principii-cadru, măsuri de punere în aplicare, cooperare şi punere în aplicare. Nivelul 1, directiva, ar trebui să se limiteze la enunţarea marilor principii „cadru”; nivelul 2 ar trebui să cuprindă măsurile tehnice de punere în aplicare ce trebuie adoptate de Comisie, sprijinită de un comitet.

(5) Rezoluţia adoptată de Consiliul European de la Stockholm din martie 2001 a aprobat raportul final al Comitetului înţelepţilor şi propunerea de abordare pe patru niveluri, pentru ca procesul de elaborare a legislaţiei comunitare în domeniul valorilor mobiliare să devină mai eficient şi mai transparent.

(6) Prin rezoluţia sa din 5 februarie 2002 privind punerea în aplicare a legislaţiei din domeniul serviciilor financiare, Parlamentul European a subscris de asemenea la raportul Comitetului înţelepţilor, pe baza declaraţiei solemne a Comisiei făcută în faţa Parlamentului în aceeaşi zi şi pe baza scrisorii adresate în data

([1]) JO C 240 E, 28.8.2001, p.265.
([2]) JO C 80, 3.4.2002, p. 61.
([3]) JO C 24, 26.1.2002, p. 8.
([4]) Avizul Parlamentului European din 14 martie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziţia comună a Consiliului din 19 iulie 2002 (JO C 228 E, 25.9.2002, p. 19) şi Decizia Parlamentului European din 24 octombrie 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

▼B

de 2 octombrie 2001 de Comisarul pentru piața internă președintelui Comisiei economice și monetare a Parlamentului European cu privire la garanțiile referitoare la rolul Parlamentului European în acest proces.

(7) Trebuie adoptate măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ([1]).

(8) Conform Consiliului European de la Stockhlom, ar trebui folosite mai frecvent măsurile de punere în aplicare de nivel 2, pentru a garanta că dispozițiile tehnice pot fi actualizate în funcție de evoluția pieței și a supravegherii, iar pentru fiecare etapă a activităților de nivel 2 ar trebui stabilite termene.

(9) Parlamentul European ar trebui să dispună de un termen de trei luni de la prima transmitere a proiectului de măsuri de aplicare, pentru a avea posibilitatea de a-l examina și de a emite un aviz. Cu toate acestea , durata poate fi redusă în caz de urgență întemeiată. În cazul în care, în acest termen, Parlamentul adoptă o rezoluție, Comisia trebuie să reexamineze proiectul de măsuri.

(10) Inovațiile financiare și tehnice (produse noi, tehnologii noi, dezvoltarea activităților transfrontaliere, Internetul) încurajează abuzul de piață, mijloacele și ocaziile de a comite astfel de abuzuri.

(11) Cadrul juridic comunitar existent, destinat să protejeze integritatea pieței, este incomplet. Obligațiile legale variază de la un stat membru la altul, creând de multe ori incertitudine în rândul operatorilor economici referitor la concepte, definiții și aplicarea acestora. Unele state membre nu dispun de legislație în domeniul manipulării cursului și a difuzării de informații înșelătoare.

(12) Noțiunea de abuz de piață se referă la utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și la manipulările de piață. Legislația referitoare la combaterea utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și cea referitoare la manipulările de piață au în vedere același obiectiv: să asigure integritatea piețelor financiare comunitare și să consolideze încrederea investitorilor în respectivele piețe. De aceea, se recomandă adoptarea unui set comun de norme pentru a combate atât utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale, cât și manipulările de piață. O directivă unică ar asigura, în ansamblul Comunității, același cadru pentru repartizarea responsabilităților, aplicarea normelor și cooperarea.

(13) Având în vedere evoluția piețelor financiare și a legislației comunitare de la adoptarea Directivei 89/592/CEE a Consiliului din 13 noiembrie 1989 de coordonare a reglementărilor referitoare la utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale ([2]), directiva în cauză ar trebui înlocuită pentru a se asigura concordanța cu legislația referitoare la combaterea manipulărilor de piață. În același timp, este necesară o nouă directivă pentru a evita lacunele din legislația comunitară, care ar putea permite comportamente ilicite, ar submina încrederea publicului și ar aduce astfel atingere bunei funcționări a piețelor.

(14) Prezenta directivă răspunde preocupărilor exprimate de statele membre, după atentatele teroriste din 11 septembrie 2001, cu privire la lupta împotriva finanțării activităților teroriste.

(15) Utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței contravin transparenței integrale și adecvate a pieței, o premisă indispensabilă în domeniul tranzacționării pentru toți actorii economici care intervin pe piețele financiare integrate.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.
([2]) JO L 334, 18.11.1989, p. 30.

▼B

(16) Informația confidențială este acea informație cu caracter precis care nu a fost făcută publică și care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți de instrumente financiare ori la unul sau mai multe instrumente financiare. Informația care ar putea influența în mod semnificativ evoluția și formarea cursurilor pe o piață reglementată ca atare ar putea fi considerată informație care în mod indirect se referă la unul sau mai mulți emitenți de instrumente financiare ori la unul sau mai multe instrumente financiare derivate aferente acestora.

(17) În ceea ce privește utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale, trebuie să se țină seama de cazurile în care informația confidențială nu își are originea în profesia sau funcția exercitată, ci în activitățile criminale a căror pregătire sau executare ar putea influența în mod semnificativ cursul unuia sau mai multor instrumente financiare sau formarea cursului pe o piață reglementată ca atare.

(18) Folosirea informației confidențiale poate consta în dobândirea sau cedarea de instrumente financiare de către o parte implicată care știe sau care ar trebui să știe că informația pe care o deține are caracter confidențial. În acest caz, autoritățile competente ar trebui să stabilească ce ar fi trebuit să știe în circumstanțele date o persoană normală și rațională. Mai mult, simplul fapt că cei care crează piață, organismele abilitate să acționeze în calitate de contraparte sau persoanele abilitate să execute ordine pentru terți ce dețin informații confidențiale se limitează, în primele două cazuri, la a desfășura activități legitime de cumpărare sau de vânzare de instrumente financiare sau, în ultimul caz, la a executa un ordin în conformitate cu normele aplicabile, nu ar trebui să fie considerat uz de informație confidențială.

(19) Statele membre ar trebui să combată practica cunoscută ca „front running", inclusiv „front running-ul" în materie de instrumente derivate din produse de bază, în cazul în care această practică reprezintă un abuz de piață în sensul definițiilor prevăzute de prezenta directivă.

(20) Persoana care efectuează tranzacții sau emite ordine care constituie manipulări de piață poate stabili că motivele pentru efectuarea tranzacțiilor sunt legitime și că tranzacțiile și ordinele sunt conforme cu practicile admise pe piața reglementată în cauză. Se pot aplica și sancțiuni în cazul în care autoritatea competentă stabilește că există un alt motiv, nelegitim, în spatele respectivelor tranzacții sau ordine.

(21) Autoritatea competentă poate emite orientări privind subiectele din prezenta directivă, de exemplu, definirea informației confidențiale referitoare la instrumente derivate din produse de bază sau la punerea în aplicare a definirii practicilor de piață acceptate în cadrul definirii manipulării de piață. Respectivele orientări trebuie să fie conforme cu dispozițiile directivei și cu măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de comitologie.

(22) Statele membre ar trebui să fie în măsură să stabilească modul cel mai potrivit de reglementare pentru persoanele care elaborează sau difuzează lucrări de cercetare despre instrumente financiare ori emitenți de instrumente financiare sau pentru persoanele care elaborează și difuzează alte informații care recomandă sau sugerează strategii de investiție, inclusiv mecanismele potrivite de auto-reglementare, care ar trebui notificate Comisiei.

(23) Publicarea de informații confidențiale de către emitenți pe site-urile lor de Internet trebuie efectuată cu respectarea normelor referitoare la transferul de date cu caracter personal către țări terțe prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția

▼B

persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]).

(24) Comunicarea rapidă și echitabilă a informației către public consolidează integritatea pieței, în vreme ce prezentarea selectivă din partea emitenților poate determina pierderea încrederii investitorilor în integritatea piețelor financiare. Actorii economici profesioniști ar trebui să contribuie la integritatea pieței prin diferite mijloace. Acestea pot include, de exemplu, stabilirea de „liste gri", punerea în aplicare a unor ferestre de tranzacționare pentru categoriile de personal sensibile, elaborarea de coduri interne de conduită și crearea de „ziduri chinezești". Astfel de măsuri de prevenire pot contribui la combaterea abuzului de piață numai în cazul în care sunt puse în aplicare cu fermitate și în care fac obiectul unor controale riguroase. Un control adecvat al punerii în aplicare a acestor măsuri presupune de exemplu numirea unor responsabili cu respectarea acestor prevederi în cadrul organismelor în cauză și controale periodice efectuate de auditori independenți.

(25) Mijloacele moderne de comunicare permit profesioniștilor piețelor financiare și investitorilor privați să beneficieze de o mai mare egalitate la accesul la informațiile financiare, dar în același timp crește riscul difuzării unor informații false sau înșelătoare.

(26) O mai mare transparență a tranzacțiilor efectuate de persoanele cu responsabilități de conducere în cadrul emitenților de instrumente financiare și, după caz, a persoanelor care le sunt asociate, constituie o măsură de prevenire a abuzului de piață. Publicarea acestor tranzacții, cel puțin la nivel individual, poate constitui de asemenea o importantă sursă de informații pentru investitori.

(27) Operatorii de piață trebuie să contribuie la prevenirea abuzurilor de piață și să adopte dispozițiile structurale ce vizează prevenirea și identificarea practicilor de manipulare a pieței. Aceste dispoziții pot cuprinde cerințe cu privire la transparența tranzacțiilor încheiate, publicarea integrală a acordurilor în materie de reglementare a cursului, un sistem echitabil de asociere a ordinelor la bursă, introducerea unui sistem eficient de identificare a ordinelor atipice, un sistem viabil de stabilire a cursului de referință la instrumentele financiare și claritatea normelor privind suspendarea tranzacțiilor.

(28) Interpretarea și aplicarea prezentei directive de către statele membre trebuie efectuată în conformitate cu prevederile unor reglementări eficiente pentru a proteja interesele deținătorilor de valori mobiliare cu drept de vot în cadrul unei societăți (sau care pot deține drepturi de vot ca urmare a exercitării drepturilor sau a conversiei), în cazul în care societatea face obiectul unei licitații publice de preluare sau unei alte propuneri de schimbare a formei de control. În special, prezenta directivă nu împiedică un stat membru să pună în aplicare sau să mențină măsurile pe care le consideră oportune în acest scop.

(29) Accesul la o informație confidențială referitoare la o altă societate și folosirea acestei informații în cadrul unei licitații publice de preluare cu scopul obținerii controlului asupra respectivei societăți sau în cadrul unei propuneri de fuzionare cu respectiva societate nu trebuie considerate, în sine, utilizare abuzivă a informațiilor confidențiale.

(30) Deoarece dobândirea sau cedarea de instrumente financiare presupune în mod necesar decizia prealabilă de a dobândi sau de a ceda din partea persoanei care întreprinde una din aceste operațiuni, faptul de a dobândi sau a ceda nu ar trebui să constituie în sine uz de informație confidențială.

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

▼B

(31) Nu ar trebui să fie considerate informații confidențiale lucrările de cercetare și previziunile elaborate pe baza datelor publice și, prin urmare, nici tranzacțiile efectuate pe baza acestor lucrări sau previziuni nu constituie în sine utilizare abuzivă a informațiilor confidențiale în sensul prezentei directive.

(32) Statele membre și Sistemul European al Băncilor Centrale, băncile centrale naționale sau orice alt organism desemnat în mod oficial sau orice persoană care acționează în numele acestora nu ar trebui să întâmpine obstacole în aplicarea politicii monetare, valutare și de gestionare a datoriei publice.

(33) În anumite împrejurări, stabilizarea instrumentelor financiare sau tranzacțiile cu acțiuni proprii în programe de răscumpărare pot fi justificate prin motive de ordin economic și de aceea nu ar trebui asimilate abuzului de piață. Trebuie elaborate standarde comune care să furnizeze precizări concrete în acest domeniu.

(34) Dezvoltarea piețelor financiare, modificările rapide și gama de noi produse și inovații presupun aplicarea pe scară largă a prezentei directive la nivelul instrumentelor și tehnicilor financiare în cauză, pentru a garanta integritatea piețelor financiare comunitare.

(35) Pentru a asigura condiții de egalitate pe piețele financiare comunitare, ar trebui prevăzută o aplicare extinsă la nivel geografic a dispozițiilor prezentei directive. În ceea ce privește instrumentele derivate care nu sunt admise la tranzacționare, dar care intră sub incidența prezentei directive, fiecare stat membru trebuie să poată fi în măsură să sancționeze actele săvârșite pe teritoriul său ori în străinătate și care se referă la instrumente financiare subiacente admise la tranzacționare pe o piață reglementată situată sau care funcționează pe teritoriul său ori pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare pe această piață reglementată. De asemenea, fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să sancționeze actele săvârșite pe teritoriul său care se referă la instrumente financiare subiacente admise la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare pe această piață.

(36) Multitudinea autorităților competente din statele membre, cu responsabilități diferite, poate crea confuzie în rândul operatorilor economici. Fiecare stat membru ar trebui să desemneze o singură autoritate competentă care să își asume cel puțin responsabilitatea finală în controlul respectării dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă și colaborarea la nivel internațional. Autoritatea în cauză ar trebui să fie de natură administrativă, pentru a-i fi garantată independența în raport cu operatorii economici și pentru a evita conflictele de interese. Statele membre trebuie să asigure o finanțare corespunzătoare a autorității competente în conformitate cu legislația internă. Autoritatea trebuie să dispună de mecanismele de consultare adecvate pentru a opera eventualele modificări ce trebuie aduse legislației interne, de exemplu un comitet consultativ compus din reprezentanții emitenților, ai prestatorilor de servicii financiare și ai consumatorilor, astfel încât să fie pe deplin informată despre poziția și preocupările acestora.

(37) Un minim ansamblu comun de competențe și de mijloace de acțiune ferme cu care să fie investite autoritățile competente din fiecare stat membru va garanta eficiența supravegherii. Întreprinderile de pe piață și toți operatorii economici ar trebui să contribuie, de asemenea, fiecare la nivelul său, la integritatea pieței. În acest sens, desemnarea unei autorități competente unice care să se ocupe de abuzurile de piață nu exclude relațiile de colaborare sau constituirea unei delegații, sub responsabilitatea autorității competente, care să acționeze între autoritate și întreprinderile de pe piață în vederea garantării unui control

▼B

eficient al respectării dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei directive.

(38) Pentru a garanta eficiența cadrului comunitar referitor la abuzurile de piață, orice încălcare a interdicțiilor sau a obligațiilor prevăzute în conformitate cu prezenta directivă trebuie imediat identificată și sancționată. În acest sens, sancțiunile trebuie să fie suficient de descurajatoare și direct proporționale cu gravitatea încălcării și cu beneficiile realizate și trebuie aplicate în mod consecvent.

(39) Statele membre ar trebui să aibă în vedere în momentul definirii măsurilor și sancțiunilor administrative necesitatea de a asigura o anumită omogenitate a reglementărilor de la un stat membru la altul.

(40) Dezvoltarea activităților transfrontaliere face necesară consolidarea cooperării între autoritățile naționale competente și definirea unui set extins de dispoziții care să reglementeze schimbul de informații. Organizarea supravegherii și a competențelor de investigație din fiecare stat membru nu ar trebui să restricționeze cooperarea între autoritățile naționale competente.

(41) Dat fiind că obiectivul acțiunii propuse, respectiv prevenirea abuzurilor de piață sub forma utilizărilor abuzive ale informațiilor confidențiale și a manipulării pieței, nu poate fi realizat în mod corespunzător de către statele membre și, date fiind dimensiunile și efectele acțiunii, se poate realiza, prin urmare, mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

(42) Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare, uneori pot fi necesare orientări tehnice și măsuri de aplicare a normelor enunțate de prezenta directivă. În consecință, Comisia trebuie să fie abilitată să adopte măsurile de aplicare, cu condiția ca acestea să nu modifice elementele esențiale ale prezentei directive și Comisia să acționeze în conformitate cu principiile enunțate de prezenta directivă după consultarea Comitetului european pentru valori mobiliare instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ([1]).

(43) În exercitarea competențelor de punere în aplicare pe care i le conferă prezenta directivă, Comisia respectă următoarele principii:

— necesitatea de a asigura încrederea investitorilor în piețele financiare prin promovarea de norme stricte în materie de transparență a respectivelor piețe,

— necesitatea de a oferi investitorilor o gamă largă de instrumente concurente, precum și un nivel de prezentare a informației și de protecție adaptată situației fiecăruia,

— necesitatea de a se asigura că autoritățile de reglementare independente pun în aplicare reglementările în mod consecvent, mai ales în ceea ce privește combaterea criminalității economice,

— necesitatea unui grad ridicat de transparență și de consultare cu toți participanții la piață, cu Parlamentul European și cu Consiliul,

— necesitatea de a încuraja inovația pe piețele financiare pentru a asigura dinamismul și eficiența acestora,

— necesitatea de a păstra integritatea pieței printr-un control strict și capabil de reacții adecvate al inovației financiare,

([1]) JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

▼B

— importanța reducerii costurilor de capital și înlesnirea accesului la capital,

— echilibrul pe termen lung al costurilor și beneficiilor participanților la piață (inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru micii investitori) în contextul măsurilor de punere în aplicare,

— necesitatea de a promova competitivitatea la nivel internațional a piețelor financiare ale Uniunii Europene, fără a aduce atingere nevoii de cooperare internațională,

— necesitatea de a asigura condiții de egalitate în activitatea tuturor participanților la piață prin stabilirea de norme comunitare ori de câte ori se dovedește oportun,

— necesitatea de a respecta disparitățile dintre piețele naționale, în cazul în care acestea nu aduc atingere coerenței pieței unice,

— necesitatea de a asigura coerența cu celelalte prevederi ale legislației comunitare din acest domeniu, dezechilibrul în informare și lipsa de transparență putând compromite buna funcționare a piețelor și aduce prejudicii consumatorilor și micilor investitori.

(44) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în mod deosebit de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolul 11, precum și la articolul 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, prezenta directivă nu împiedică în nici un fel statele membre să pună în aplicare prevederile constituționale în materie de libertate a presei și de libertate de exprimare în mijloacele de comunicare în masă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(1) „informație confidențială” înseamnă orice informație cu caracter precis care nu a fost făcută publică și care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți de instrumente financiare și care, în cazul în care ar fi făcută publică, ar fi susceptibilă de a influența în mod semnificativ cursul instrumentelor financiare în cauză sau cursul instrumentelor financiare derivate conexe.

Pentru instrumentele derivate din produse de bază, prin „informație confidențială” se înțelege orice informație cu caracter precis care nu a fost făcută publică și care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai multe instrumente derivate și pe care utilizatorii de pe piețele pe care se tranzacționează aceste instrumente se așteaptă să o primească în conformitate cu practicile de piață admise pe aceste piețe.

Pentru persoanele însărcinate cu executarea ordinelor referitoare la instrumente financiare, prin „informație confidențială” se înțelege, de asemenea, orice informație transmisă de un client și care are legătură cu ordinele în așteptare ale clientului, care este de natură precisă și care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți de instrumente financiare ori la unul sau mai multe instrumente financiare și care, în cazul în care ar fi făcută publică, ar fi susceptibilă de a influența în mod semnificativ cursul instrumentelor financiare în cauză sau cursul instrumentelor financiare derivate conexe;

(2) „manipulările pieței” înseamnă:

▼B

(a) tranzacțiile sau ordinele la tranzacționare:

— care oferă sau sunt susceptibile de a oferi indicații false sau înșelătoare în ceea ce privește oferta, cererea sau cursul instrumentelor financiare, sau

— care stabilesc prin acțiunea uneia sau mai multor persoane care acționează în mod concertat, cursul unuia sau mai multor instrumente financiare la un nivel anormal sau artificial,

exceptând cazul în care persoana care a efectuat tranzacția sau care a emis ordinele consideră că motivele care au determinat-o să procedeze astfel sunt legitime și că respectivele tranzacții sau ordine sunt conforme cu practicile de piață admise pe piața reglementată în cauză;

(b) efectuarea unor tranzacții sau emiterea unor ordine prin recurgerea la proceduri fictive sau la orice altă formă de înșelăciune sau artificiu;

(c) difuzarea, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă (inclusiv Internet) sau prin orice alt mijloc, de informații care oferă sau sunt susceptibile de a oferi indicații false sau înșelătoare despre instrumentele financiare, inclusiv răspândirea de zvonuri și difuzarea de informații false sau înșelătoare în contextul în care persoana care a difuzat informațiile știa sau trebuia să știe că informațiile sunt false sau înșelătoare. În cazul jurnaliștilor care acționează în cadrul exercițiului profesiei, acest tip de difuzare a informației trebuie evaluat, fără a aduce atingere articolului 11, ținându-se seama de reglementările care se aplică profesiei lor, cu condiția ca aceste persoane să nu obțină, în mod direct sau indirect, foloase sau beneficii ca urmare a difuzării informațiilor în cauză.

În special, exemplele de mai jos rezultă din definiția principală enunțată la literele (a), (b) și (c) anterioare:

— faptul că una sau mai multe persoane acționează în mod concertat pentru a-și asigura o poziție dominantă asupra ofertei sau cererii unui instrument financiar, având drept efect stabilirea directă sau indirectă a prețului de cumpărare sau de vânzare sau crearea de alte condiții de tranzacționare inechitabile,

— faptul de a cumpăra sau de a vinde instrumente financiare în momentul închiderii pieței pentru a induce în eroare pe investitorii care acționează pe baza cursului la închidere,

— faptul de a beneficia de accesul ocazional sau regulat la mijloacele de comunicare în masă tradiționale sau electronice prin emiterea unei opinii asupra unui instrument financiar (sau indirect asupra emitentului acestuia) după ce s-a adoptat o poziție asupra acestui instrument și de a profita de pe urma impactului respectivei opinii asupra cursului respectivului instrument fără a fi făcut concomitent public, într-un mod corect și eficient, conflictul de interese în cauză.

Definițiile manipulării de piață sunt adaptate în așa fel încât să poată cuprinde noile comportamente care constituie de fapt manipulări de piață;

(3) „instrument financiar” înseamnă:

— valorile mobiliare astfel cum sunt definite de Directiva 93/22/CEE din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare ([1]),

([1]) JO L 141, 11.6.1993, p. 27, directivă modificată ultima dată de Directiva 2000/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 290, 17.11.2000, p. 27).

▼B

— cota parte din fonduri de plasament colectiv,

— instrumentele pieței monetare,

— contractele financiare la termen (*futures*), inclusiv instrumentele echivalente cu decontare în numerar,

— contractele la termen pe rata dobânzii,

— contractele swap pe rata dobânzii, pe devize și pe acțiuni,

— opțiunile de cumpărare sau de vânzare a oricărui instrument care se încadrează în categoriile respective, inclusiv instrumentele echivalente cu decontare în numerar. Se încadrează în această categorie în special opțiunile valutare și pe rata dobânzii,

— instrumentele derivate din produse de bază,

— orice alt instrument admis sau care face obiectul unei cereri de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru;

(4) „piață reglementată" înseamnă piața definită la articolul 1 alineatul (13) din Directiva 93/22/CEE;

▼M1

(5) „Practici de piață admise" înseamnă practicile care sunt susceptibile a fi folosite pe una sau mai multe piețe financiare și care sunt acceptate de autoritatea competentă în conformitate cu orientările adoptate de Comisie în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 17 alineatul (2a);

▼B

(6) „persoană" înseamnă orice persoană fizică sau juridică;

(7) „autoritate competentă" înseamnă autoritatea administrativă desemnată în conformitate cu articolul 11.

Pentru a ține seama de evoluția piețelor financiare și pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive în cadrul Comunității, Comisia adoptă ►M1 ———— ◄ măsurile de punere în aplicare menționate la punctele 1, 2 și 3 din prezentul articol. ►M1 Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 17 alineatul (2a). ◄

Articolul 2

(1) Statele membre interzic oricărei persoane menționate în al doilea paragraf și care deține informații confidențiale să folosească respectivele informații pentru a dobândi, a ceda sau pentru a încerca să dobândească sau să cedeze, pentru sine sau pentru o terță parte, în mod direct sau indirect, instrumentele financiare la care se referă informațiile în cauză.

Primul paragraf se aplică oricărei persoane care deține o astfel de informație:

(a) datorită calității sale de membru în cadrul unui organism administrativ, de conducere sau de supraveghere a emitentului sau

(b) datorită participării sale la capitalul emitentului sau

(c) datorită accesului său la informație prin exercitarea muncii, profesiei sau funcțiilor sau

(d) datorită activităților sale ilicite.

(2) În cazul în care persoana menționată la alineatul (1) este o persoană juridică, interdicția prevăzută de alineatul respectiv se aplică în egală măsură persoanelor fizice care participă la decizia de a efectua tranzacția pe seama persoanei juridice respective.

▼B

(3) Prezentul articol nu se aplică tranzacțiilor încheiate pentru a garanta executarea unei obligații scadente de dobândire sau cedare a unor instrumente financiare, în cazul în care obligația decurge dintr-un acord încheiat înainte ca persoana respectivă să dețină o informație confidențială.

Articolul 3

Statele membre interzic persoanelor care se află sub incidența prevederilor restrictive de la articolul 2:

(a) să comunice informația confidențială altei persoane, cu excepția situației în care aceasta are loc în cadrul normal al exercitării muncii, profesiei sau funcțiilor sale;

(b) să recomande unei alte persoane să dobândească sau să cedeze ori să dobândească sau să cedeze prin mijlocirea altei persoane, pe baza informației confidențiale, instrumentele financiare la care se referă informația în cauză.

Articolul 4

Statele membre se asigură că articolele 2 și 3 se aplică în egală măsură oricărei persoane, alta decât cele menționate în respectivele articole, care deține informații confidențiale și care știe sau ar trebui să știe că este vorba de informații confidențiale.

Articolul 5

Statele membre interzic oricărei persoane să se implice în manipulări de piață.

Articolul 6

(1) Statele membre se asigură că emitenții de instrumente financiare fac publice, de îndată ce este posibil, informațiile confidențiale care se referă în mod direct la respectivii emitenți.

Fără a aduce atingere măsurilor luate pentru a respecta dispozițiile primului paragraf, statele membre se asigură că emitenții afișează pe site-ul lor de internet, pe durata unei perioade corespunzătoare, orice informație confidențială pe care trebuie să o facă publică.

(2) Un emitent poate amâna, pe proprie răspundere, publicarea unei informații confidențiale, în sensul alineatului (1), pentru a nu aduce atingere intereselor sale legitime, sub rezerva că omisiunea în cauză nu trebuie să inducă în eroare publicul și că emitentul trebuie să fie în măsură să asigure confidențialitatea respectivei informații. Statele membre pot solicita ca emitenții să aducă la cunoștința autorității competente decizia de amânare a publicării informației confidențiale.

(3) În cazul în care un emitent sau o persoană care acționează în numele sau pe seama acestuia comunică unui terț o informație confidențială în cursul exercitării normale a muncii, profesiei sau funcției sale, în sensul articolului 3 litera (a), statele membre solicită ca această informație să fie făcută publică integral și efectiv, fie simultan în cazul comunicării intenționate, fie rapid în cazul comunicării accidentale.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică în cazul în care persoana care primește informația are obligația de confidențialitate, indiferent dacă această obligație se întemeiază pe un act cu putere de lege, act administrativ, dispoziții statutare sau clauze contractuale.

Statele membre solicită emitenților sau persoanelor care acționează în numele și pe seama acestora să stabilească o listă cu persoanele care lucrează pentru ei pe baza unui contract de muncă sau a altei forme de

▼B

colaborare și care au acces la informații confidențiale. Emitenții și persoanele care acționează în numele și pe seama lor actualizează permanent respectiva listă și o comunică autorității competente la solicitarea acesteia.

(4) Persoanele care au responsabilități de conducere în cadrul unui emitent de instrumente financiare și, după caz, persoanele care au o legătură strânsă cu acestea, comunică cel puțin autorității competente tranzacțiile efectuate pe seama lor și cu referire la acțiunile emitentului respectiv, la instrumente financiare derivate sau alte instrumente financiare care le sunt asociate. Statele membre se asigură că publicului îi este înlesnit accesul la informațiile referitoare la aceste tranzacții, cel puțin pe bază individuală, de îndată ce acest lucru este posibil.

(5) Statele membre se asigură că există reglementările corespunzătoare pentru a garanta că persoanele care elaborează sau difuzează lucrări de cercetare referitoare la instrumentele financiare sau la emitenții de instrumente financiare ori persoanele care elaborează și difuzează alte informații care recomandă sau sugerează o strategie de investiție, informații destinate canalelor de distribuție sau publicului, iau măsurile necesare pentru a se asigura că informația este prezentată în mod echitabil și menționează interesele personale sau existența unor conflicte de interese în raport cu instrumentele financiare la care fac mențiune informațiile în cauză. Detaliile reglementărilor în cauză sunt comunicate Comisiei.

(6) Statele membre se asigură că operatorii de piață adoptă dispozițiile structurale ce urmăresc să prevină și să identifice practicile de manipulare a pieței.

(7) Pentru a asigura respectarea prevederilor alineatelor (1)-(5), autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a se asigura că publicul este bine informat.

(8) Instituțiile publice care difuzează statistici susceptibile de a influența în mod semnificativ piața financiară fac publice informațiile în cauză în mod echitabil și transparent.

(9) Statele membre dispun ca persoanele care efectuează tranzacții cu instrumente financiare cu titlu profesional să anunțe fără întârziere autoritatea competentă în cazul în care persoanele în cauză au motive să creadă că o tranzacție poate constitui utilizare abuzivă a informațiilor confidențiale sau manipulare a pieței.

(10) Pentru a ține seama de evoluțiile în plan tehnic ale piețelor financiare și pentru a asigura uniformitatea în punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia adoptă ►M1 ——————— ◄ măsurile de aplicare referitoare la:

— modalitățile tehnice prin care trebuie făcute publice informațiile confidențiale, în conformitate cu alineatele (1) și (3),

— modalitățile tehnice prin care publicarea informațiilor confidențiale poate fi amânată în conformitate cu alineatul (2),

— modalitățile tehnice care permit o abordare ușoară și comună a punerii în aplicare a alineatului (2) teza a doua,

— condițiile în care emitenții sau entitățile ce acționează în numele acestora stabilesc liste cu persoanele care lucrează pentru ei și au acces la informații confidențiale, în conformitate cu alineatul (3), precum și condițiile de actualizare a listelor,

— categoriile de persoane care au obligația, în conformitate cu alineatul (4), de a dezvălui informația, și caracteristicile unei tranzacții, inclusiv volumul său, care duc la obligația de a o comunica, precum și modalitățile tehnice în care se realizează declararea către autoritatea competentă,

— modalitățile tehnice care permit să se asigure, pentru diferitele categorii de persoane menționate la alineatul (5), o prezentare echi-

▼B

tabilă a lucrărilor de cercetare şi a informaţiilor ce recomandă o strategie de investiţie şi o comunicare a intereselor deosebite sau a conflictelor de interese menţionate la alineatul (5); respectivele modalităţi iau în considerare normele, inclusiv pe cele interne, ce reglementează profesia de jurnalist,

— modalităţile tehnice prin care persoanele menţionate la alineatul (9) trebuie să informeze autoritatea competentă.

▼M1

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 17 alineatul (2a).

▼B

Articolul 7

Prezenta directivă nu se aplică – din considerente ce ţin de politica monetară, valutară sau de gestionare a datoriei publice – tranzacţiilor efectuate de către un stat membru, de Sistemul European al Băncilor Centrale, de o bancă centrală naţională, de orice organism desemnat în mod oficial sau de orice persoană care acţionează pe seama acestora. Statele membre pot extinde această derogare asupra statelor lor federate sau autorităţilor locale similare în ceea ce priveşte gestionarea datoriei lor publice.

Articolul 8

Interdicţiile prevăzute de prezenta directivă nu se aplică tranzacţiilor cu acţiuni proprii efectuate în cadrul programelor de „răscumpărare” şi nici măsurilor de stabilizare a unui instrument financiar, cu condiţia ca aceste tranzacţii să se efectueze ►M1 ——————— ◄. ►M1 Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesenţiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 17 alineatul (2a). ◄

Articolul 9

Prezenta directivă se aplică oricărui instrument financiar admis la tranzacţionare pe o piaţă reglementată în cel puţin un stat membru sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacţionare pe o astfel de piaţă, indiferent dacă tranzacţia în sine a avut loc pe piaţa respectivă sau nu.

Articolele 2, 3 şi 4 se aplică oricărui instrument financiar care nu este admis la tranzacţionare pe o piaţă reglementată dintr-un stat membru, dar a cărui valoare depinde de un instrument financiar menţionat la primul paragraf.

Articolul 6 alineatele (1)-(3) nu se aplică emitenţilor care nu au solicitat sau care nu sunt de acord cu admiterea instrumentelor lor financiare la tranzacţionare pe o piaţă reglementată dintr-un stat membru.

Articolul 10

Statele membre aplică interdicţiile şi obligaţiile prevăzute de prezenta directivă:

(a) acţiunilor efectuate pe teritoriul lor sau în afara acestuia cu referire la instrumentele financiare admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată situată sau care funcţionează pe teritoriul lor sau pentru care a fost depusă o cerere de admitere la tranzacţionare pe piaţa respectivă;

▼B

(b) acțiunilor efectuate pe teritoriul lor cu privire la instrumentele financiare admise la tranzacționare pe o piață reglementată dintr-un stat membru sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață.

Articolul 11

Fără a aduce atingere competențelor autorităților judiciare, fiecare stat membru desemnează o autoritate administrativă unică, cu competențe în asigurarea aplicării dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

Statele membre stabilesc dispoziții și proceduri eficiente de consultare a participanților la piață în legătură cu eventualele modificări ale legislației interne. Dispozițiile se pot referi la crearea de comitete consultative pe lângă fiecare autoritate competentă, componența acestora trebuind să reflecte diversitatea participanților la piață, fie că este vorba despre emitenți, prestatori de servicii financiare sau consumatori.

Articolul 12

(1) Autoritatea competentă este investită cu toate competențele de supraveghere și de investigație necesare exercitării funcțiilor sale. Autoritatea exercită competențele:

(a) direct sau

(b) în colaborare cu alte autorități sau cu alte întreprinderi de pe piață sau

(c) prin delegare către alte autorități sau întreprinderi de pe piață sub responsabilitatea sa sau

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (7), competențele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt exercitate în conformitate cu legislația internă și includ cel puțin următoarele drepturi:

(a) dreptul de acces la orice document sub orice formă și dreptul de a primi o copie;

(b) dreptul de a cere informații oricăror persoane, inclusiv celor care intervin succesiv în transmiterea ordinelor sau în efectuarea tranzacțiilor respective, precum și mandatarilor acestora și, dacă este necesar, dreptul de a cita o persoană și de a o audia;

(c) dreptul de a efectua inspecții la fața locului;

(d) dreptul de a cere înregistrările telefonice și schimburile de date existente;

(e) dreptul de a cere încetarea oricărei practici contrare dispozițiilor adoptate în punerea în aplicare a prezentei directive;

(f) dreptul de a suspenda tranzacționarea instrumentelor financiare respective;

(g) dreptul de a cere înghețarea și punerea sub sechestru a activelor;

(h) dreptul de a cere interzicerea temporară a activității profesionale.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern cu privire la secretul profesional.

Articolul 13

Obligația de secret profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru autorități sau întreprinderi de pe piață, cărora autoritatea competentă le-a delegat prerogativele sale, inclusiv inspectorilor și experților

▼B

mandatați de respectiva autoritate. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi comunicate nici unei alte persoane sau autorități decât în temeiul dispozițiilor legale.

Articolul 14

(1) Fără a aduce atingere dreptului lor de a impune sancțiuni penale, statele membre se asigură că, în conformitate cu legislația internă, se pot lua măsuri administrative corespunzătoare sau că pot fi aplicate sancțiuni administrative persoanelor responsabile de încălcarea dispozițiilor adoptate pentru aplicarea prezentei directive. Statele membre garantează că măsurile în cauză sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Comisia stabilește, pentru informare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 17 alineatul (2), o listă cu măsurile și sancțiunile administrative menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în caz de necooperare în cadrul unei investigații care intră sub incidența articolului 12.

(4) Statele membre prevăd că autoritatea competentă poate face publice măsurile sau sancțiunile aplicate pentru nerespectarea dispozițiilor adoptate pentru aplicarea prezentei directive, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

Articolul 15

Statele membre se asigură că deciziile luate de către autoritatea competentă pot face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești.

Articolul 16

(1) Autoritățile competente colaborează între ele ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea îndatoririi lor, folosindu-se de prerogativele conferite prin prezenta directivă sau de legislația internă. Autoritățile competente acordă asistență autorităților competente din celelalte state membre. În special, acestea fac schimb de informații și cooperează în cadrul investigațiilor.

(2) La cerere, autoritățile competente comunică de îndată orice informație cerută în sensul menționat la alineatul (1). Dacă este necesar, autoritatea competentă căreia îi este adresată cererea ia imediat măsurile necesare pentru a obține informația cerută. În cazul în care nu este în măsură să prezinte de îndată respectiva informație, trebuie să aducă la cunoștința autorității care a depus cererea motivele care au dus la împiedicarea acțiunii în cauză. Informațiile furnizate sunt reglementate de obligația secretului profesional care le revine persoanelor angajate sau care au fost angajate de autoritățile competente care primesc informațiile.

Autoritățile competente pot refuza să dea curs unei cereri de informație în cazul în care:

— comunicarea respectivei informații este susceptibilă de a aduce atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului membru în cauză,

— s-a inițiat o procedură judiciară pentru aceleași fapte și pentru aceleași persoane de către autoritățile statului respectiv, sau

— s-a pronunțat o hotărâre definitivă împotriva persoanelor privind faptele comise de către acestea în respectivul stat.

▼B

Într-o astfel de situație, autoritatea competentă care a depus cererea este informată în consecință, furnizându-se informații cât mai detaliate asupra procedurii sau hotărârii respective.

Fără a aduce atingere articolului 226 din tratat, o autoritate competentă a cărei cerere de informații nu primește un răspuns în termenul rezonabil sau este refuzată poate supune această problemă în atenția Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, care o examinează în vederea identificării unei soluții rapide și eficiente.

Fără a aduce atingere obligațiilor ce le revin în cadrul procedurilor judiciare cu caracter penal, autoritățile competente care primesc informații în conformitate cu alineatul (1) pot folosi aceste informații numai pentru exercitarea funcțiilor lor, astfel cum sunt definite de prezenta directivă și de procedurile administrative sau judiciare strâns legate de exercițiul respectiv. Cu toate acestea , în cazul în care autoritatea competentă care comunică informația își dă acordul, autoritatea care a primit informația o poate folosi și în alte scopuri și o poate transmite autorităților competente din alte state.

(3) În cazul în care o autoritate competentă are convingerea că pe teritoriul unui alt stat membru se săvârșesc ori s-au săvârșit acte care încalcă dispozițiile prezentei directive sau are cunoștință de acte care aduc atingere instrumentelor financiare tranzacționate pe o piață reglementată situată într-un alt stat membru, informează despre aceasta autoritatea competentă din respectivul stat membru în mod cât mai detaliat posibil. Autoritatea competentă din statul membru în cauză ia măsurile corespunzătoare. Aceasta comunică autorității competente care a informat-o rezultatele intervenției sale și, în măsura posibilului, o informează despre trăsăturile principale ale evoluției acțiunii sale. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorității competente care a transmis informația. Autoritățile competente ale diferitelor state membre care au competențe în sensul articolului 10 se consultă reciproc asupra propunerilor privind calea de urmat în acțiunea lor.

(4) Autoritatea competentă a unui stat membru poate cere autorității competente a unui alt stat membru să desfășoare investigația pe teritoriul acestuia din urmă.

Aceasta poate cere, în egală măsură, ca unii membri ai propriului personal să fie autorizați să îi însoțească pe cei ai autorității competente din celălalt stat membru în cursul investigației.

Cu toate acestea , investigația este integral plasată sub controlul statului membru pe teritoriul căruia se efectuează.

Autoritățile competente pot refuza să dea curs cererii de investigație prezentate în conformitate cu primul paragraf sau pot să nu autorizeze ca membrii personalului autorității competente a altui stat membru să îi însoțească pe membrii personalului propriu în temeiul unei cereri prezentate în conformitate cu al doilea paragraf în cazul în care investigația este susceptibilă de a aduce atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului implicat sau în cazul în care s-a inițiat deja procedura judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane în fața autorităților respectivului stat ori în cazul în care persoanele au fost deja judecate definitiv pentru aceleași fapte în statul respectiv. În acest caz, acestea notifică acest fapt autorității competente care a formulat cererea, prezentând informații cât mai detaliate posibil despre procedura sau hotărârea în cauză.

Fără a aduce atingere articolului 226 din tratat, autoritatea competentă a cărei cerere de a deschide o investigație sau de a permite agenților să îi însoțească pe cei ai autorității competente a celuilalt stat membru nu primește un răspuns în termen rezonabil sau este refuzată poate supune respectiva lipsă atenției Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, care examinează problema în vederea identificării unei soluții rapide și eficiente.

▼M1

(5) În conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 17 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri de executare referitoare la procedurile de lucru privind schimbul de informații și inspecțiile transfrontaliere menționate în prezentul articol.

▼B

Articolul 17

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul european pentru valori mobiliare instituit prin Decizia 2001/528/CE (denumit în continuare „comitetul").

(2) În cazurile în care se face trimitere la prezentul alineat se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceeași decizie, cu condiția ca măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura respectivă să nu modifice dispozițiile esențiale ale prezentei directive.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼M1

(2a) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Până la 31 decembrie 2010 și, ulterior, cel puțin o dată la trei ani, Comisia reexaminează dispozițiile referitoare la competențele sale de executare și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la modul în care aceste competențe au fost exercitate. În acest raport Comisia analizează, în special, necesitatea de a propune modificări la prezenta directivă, pentru a asigura un domeniu de aplicare adecvat al competențelor de executare care i-au fost conferite. Concluzia privind necesitatea de a aduce sau nu eventuale modificări este însoțită de o motivare detaliată. Raportul este însoțit, dacă este necesar, de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor prin care se conferă Comisiei competențe de executare.

▼B

Articolul 18

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 12 octombrie 2004. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 19

Articolul 11 nu aduce atingere posibilității ca un stat membru să adopte dispoziții legale și administrative specifice pentru teritoriile europene de peste mări cu care asigură relațiile externe.

Articolul 20

Directiva 89/592/CEE și articolul 68 alineatul (1) și articolul 81 alineatul (1) din Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie

▼B

publicate cu privire la aceste valori mobiliare ([1]) se abrogă de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 21

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) JO L 184, 6.7.2001, p. 1.